

tzv. silou „żywiołu kresowego“, „živlu v pohraničních končinách“). V nové historii polštiny je také místo pro větší spojení vývoje vztahů s jinými jazyky v regionální perspektivě než dosud. V dosavadních syntetických zpracováních tyto otázky nepřekročily meze výčtu výpůjček. Popis kontaktů s cizími jazyky by měl zahrnovat různé aspekty komunikace (také cizí jazyky vnější) a všimnout si lépe faktu, že dnešní území polštiny zahrnuje i prostor, ve kterém se před rokem 1945 polština nevyvíjela.

Myslím si, že aspoň některé z výše vyjmenovaných postulátů k novému obrazu dějin polštiny mohou být užitečné i pro české DJ. I pro českou lingvistiku jsou podle mě úvahy o budoucí obšírnější syntéze DJ potřebné.

Summary

LANGUAGE HISTORY IN POLAND

The contribution deals with the conception of language history as a discipline of the diachronic linguistics and also with the contents of the synthetical works on language history, the latter of which are the major task of language history. In the light of more recent works on the development of the Czech language the author gives a short description of the Polish discussion about the contents of the language history and the synthetical language history works during the last 40 years. Some fundamental postulates formulated in this debate might be useful also for the next synthetical work on Czech language history.

